

2015-43

Oplysninger fra konkrete personalesager indgik også i en generel sag. Der var ikke i den generelle sag foretaget en konkret vurdering af, om oplysningerne kunne undtages fra aktindsigt

En journalist anmodede Direktoratet for Kriminalforsorgen om aktindsigt i oplysninger om disciplinærsager om overgreb på klienter begået af ansatte i kriminalforsorgen i perioden 2006-2014. Oplysningerne indgik dels i de konkrete disciplinærsager i forhold til de enkelte ansatte, dels i en generel sag, hvor der til brug for ledelsesinformation blev ført en disciplinæroversigt med resumeer af sagerne.

27. juli 2015

Forvaltningsret

11241.1 – 11241.3 – 2.2

Direktoratet gav indsigt i nogle oplysninger fra sagerne, men afslag på indsigt i andre. Direktoratet henviste til bestemmelsen i offentlighedslovens § 21, stk. 2, om, at retten til aktindsigt ikke omfatter sager om enkeltpersoners ansættelsesforhold i det offentlige tjeneste.

Journalisten klagede til ombudsmanden. Ombudsmanden var enig med direktoratet i, at de konkrete disciplinærsager var sager om enkeltpersoners ansættelsesforhold i det offentlige tjeneste og derfor som udgangspunkt ikke omfattet af retten til aktindsigt.

Ombudsmanden anførte, at der – ud fra det, der var anført i forarbejderne til bestemmelsen i offentlighedslovens § 21, stk. 2 – måtte være en forholdsvis vid adgang til også at undtage oplysningerne i den generelle sag efter bestemmelsen i offentlighedslovens § 33, nr. 5. Det måtte imidlertid samtidig fastholdes, at der i sådanne tilfælde, hvor oplysninger fra konkrete personalesager også indgik i en generel sag, skulle foretages en konkret vurdering af, om der forelå så væsentlige hensyn til offentlige og private interesser, at hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter var påkrævet.

Da direktoratets behandling af sagen efterlod indtryk af, at der ikke var foretaget en sådan konkret vurdering i den generelle sag om disciplinæroversigten, og da nogle af de oplysninger, der var omtalt i resumeerne i den generelle sag, delvist kunne være offentligt tilgængelige, henstillede ombudsmanden til direktoratet at genoptage sagen med henblik på at foretage en konkret vurdering af, om der var grundlag for at give yderligere aktindsigt i resumeerne.

Direktoratet genoptog herefter sagen og gav journalisten yderligere aktindsigt.

(Sag nr. 15/01781)

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

I det følgende gengives ombudsmandens udtalelse i sagen (oprindelig stilet til journalisten), efterfulgt af en sagsfremstilling. Betegnelsen "A" er brugt om journalisten.

Ombudsmandens udtalelse

1. Hvad drejer sagen sig om?

Sagen drejer sig om aktindsigt i oplysninger i Direktoratet for Kriminalforsorgen om disciplinærsager om overgreb på klienter begået af ansatte i kriminalforsorgen i perioden 2006-2014.

Du har ad flere omgange fået indsigt i oplysninger om emnet, senest ved afgørelse af 19. januar 2015, hvor du fik indsigt i oplysninger om antallet af sager pr. år, hvad de drejede sig om, og hvor mange af kriminalforsorgens institutioner sagerne fordelte sig på.

Du fik afslag på indsigt i oplysninger om, hvilken dato og på hvilken institution hændelserne fandt sted, og i oplysninger om, hvad sagens udfald blev. Afslaget blev givet med henvisning til bestemmelsen i offentlighedslovens § 21, stk. 2.

Jeg forstår Direktoratet for Kriminalforsorgen sådan, at de oplysninger, som du har fået indsigt i – og som fremgår dels af direktoratets afgørelse af 19. januar 2015, dels af det medfølgende notat af 15. januar 2015 – er givet som udslag af princippet om meroffentlighed, jf. bestemmelsen i offentlighedslovens § 14.

2. Hvor findes oplysningerne?

Direktoratet for Kriminalforsorgen har i udtalelsen af 22. maj 2015 til mig oplyst, at de oplysninger, som du har anmodet om indsigt i, fremgår af konkrete disciplinærsager i direktoratet.

Herudover har direktoratet udarbejdet et kort resumé af samtlige disciplinærsager i Kriminalforsorgens institutioner i en fortrolig og intern disciplinærover-sigt. Disciplinæroversigten bruges alene til ledelsesinformation og forvalt-ningsrevision i forhold til praksis. Direktoratet har vedlagt et resumé fra en sag fra disciplinæroversigten.

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

Jeg forstår det således, at oplysningerne ud over at indgå i de konkrete disciplinærsager også indgår i en generel sag, hvor disciplinæroversigten føres. Jeg bemærker i den forbindelse, at sagsbegrebet er abstrakt og ikke knyttet til f.eks. oprettelse af en fysisk sag eller journalisering, se i den forbindelse bl.a. Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., Forvaltningsret, 2. udgave (2002), s. 21-22, og Mohammad Ahsan, Offentlighedsloven med kommentarer (2014), s. 323 f.

Direktoratet har oplyst, at oplysningerne ikke herudover indgår i andre (generelle) sager i direktoratet, og at notatet af 15. januar 2015 er udarbejdet i forbindelse med din aktindsigtsanmodning.

3. Undtagelse af oplysningerne efter bestemmelserne i offentlighedslovens § 21, stk. 2, og § 33, nr. 5

3.1. Direktoratet for Kriminalforsorgen har som nævnt ovenfor undtaget oplysningerne efter bestemmelsen i offentlighedslovens § 21, stk. 2.

I udtalelsen til mig af 22. maj 2015 har direktoratet desuden oplyst, at direktoratet tillige burde have henvist til bestemmelsen i offentlighedslovens § 33, nr. 5.

3.2. Offentlighedslovens § 21 lyder således:

”§ 21. Retten til aktindsigt omfatter ikke sager om ansættelse eller fremmelse i det offentlige tjeneste.

Stk. 2. Retten til aktindsigt omfatter bortset fra bestemmelsen i § 8 heller ikke andre sager om enkeltpersoners ansættelsesforhold i det offentlige tjeneste, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 3. I sager som nævnt i stk. 2 skal der i overensstemmelse med lovens almindelige regler meddeles indsigt i oplysninger om den ansattes navn, stilling, uddannelse, arbejdsopgaver, lønmæssige forhold og tjenesterejser. For så vidt angår ansatte i chefstillinger, gælder lovens almindelige regler endvidere for oplysninger om disciplinære reaktioner i form af advarsel eller derover. Det gælder dog kun for et tidsrum af 2 år efter, at den endelige afgørelse er truffet.

...”

I forarbejderne til bestemmelsen er anført bl.a. følgende (lovforslag nr. L 144 af 7. februar 2013):

”Bestemmelsen i *stk. 2* indeholder en delvis undtagelse af sager om enkeltpersoners ansættelsesforhold i det offentlige tjeneste (konkrete personalesager) og svarer som nævnt indholdsmæssigt til gældende lovs § 2, stk. 2, 2. pkt., samt stk. 3 og 4.

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

Bestemmelsen er *begrundet* i dels hensynet til at sikre ansatte mod den usikkerhed og utryghed, der kan følge af, at en borger begærer aktindsigt i ansattes personaleoplysninger, dels hensynet til, at offentlighed i personalesager vil kunne bevirke, at det offentlige som følge af den nævnte usikkerhed og utryghed ikke kan tiltrække – og fastholde – de bedst kvalificerede medarbejdere.

Bestemmelsen vil typisk finde anvendelse på '*almindelige personalesager*', dvs. de sager, der normalt oprettes ved en medarbejders tiltræden, og hvor der løbende lægges oplysninger om medarbejderens personaleforhold, herunder f.eks. oplysninger om grundløn, ferieoversigter, personalebedømmelser mv. Herudover omfatter bestemmelsen bl.a. sager vedrørende suspension og afskedigelse samt klagesager vedrørende den ansattes adfærd. Bestemmelsen vil også finde anvendelse i forhold til personalesager hos andre end vedkommende ansættelsesmyndighed. Det gælder f.eks. det tilfælde, hvor der hos en anden myndighed end ansættelsesmyndigheden er oprettet en sag vedrørende afskedigelse af den pågældende medarbejder.

Uden for bestemmelsen falder såkaldte generelle personalesager samt sager om ansættelse og forfremmelse. De sidstnævnte sagstyper er omfattet af bestemmelsen i stk. 1.

I de tilfælde, hvor dokumenter fra konkrete personalesager (tillige) indgår i generelle personalesager eller i andre sager, vil der normalt – på baggrund af de hensyn, der ligger bag bestemmelsen i stk. 2 – kunne gives afslag på aktindsigt i de nævnte dokumenter fra den konkrete sag efter § 33, nr. 5.

...

Hvis en sag omfattes af bestemmelsen i stk. 2, indebærer det, at samtlige dokumenter og oplysninger i sagen – uanset det nærmere indhold – som udgangspunkt er undtaget fra aktindsigt.

Det nævnte udgangspunkt er dog for det første modificeret ved, at det i *stk. 3, 1. pkt.*, er bestemt, at visse '*standardprægede*' oplysninger – såsom den ansattes navn, stilling, uddannelse og arbejdsopgaver – er omfattet af loven.

For det andet er det nævnte udgangspunkt modificeret ved, at det i *stk. 3, 2. pkt.*, er bestemt, at oplysninger om disciplinære reaktioner i form af advarsel eller derover, for så vidt angår ansatte i chefstillinger, er

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

omfattet af loven. Det gælder dog kun i et tidsrum af to år efter, at den endelige afgørelse herom er truffet.”

3.3. Jeg er enig med Direktoratet for Kriminalforsorgen i, at de konkrete disciplinærsager, som oplysningerne indgår i, er sager om enkeltpersoners ansættelsesforhold i det offentlige tjeneste, jf. offentlighedslovens § 21, stk. 2.

Jeg er på den baggrund også enig i, at disse sager som udgangspunkt ikke er omfattet af ret til aktindsigt.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har oplyst, at der ikke er tale om oplysninger om disciplinære reaktioner for ansatte i chefstillinger. Jeg er på den baggrund også enig i, at der ikke er ret til aktindsigt i oplysningerne efter bestemmelsen i offentlighedslovens § 21, stk. 3.

3.4. Opsamlingsbestemmelsen i offentlighedslovens § 33, nr. 5, lyder således:

”§ 33. Retten til aktindsigt kan begrænses, i det omfang det er nødvendigt til beskyttelse af væsentlige hensyn til:

(...)

5) Private og offentlige interesser, hvor hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet.”

I forarbejderne til § 33, nr. 5, er anført bl.a. følgende (lovforslag nr. L 144 af 7. februar 2013):

”Bestemmelsen i nr. 5 – den såkaldte generalklausul – er enslydende med den gældende lovs § 13, stk. 1, nr. 6. Bestemmelsen har som efter gældende ret et snævert anvendelsesområde og forudsættes alene anvendt, hvor hemmeligholdelse af hensyn til offentlige eller private interesser er klart påkrævet.

Bestemmelsen skal i første række tilgodese beskyttelsesinteresser, der som sådan er anerkendt i lovens øvrige undtagelsesbestemmelser, men hvor de udtrykkelige bestemmelser har vist sig utilstrækkelige (...).”

I Mohammad Ahsan, Offentlighedsloven med Kommentarer (2014), s. 365 f., er der anført bl.a. følgende om tilfælde, hvor en konkret personalesags dokumenter indgår i en anden sag:

”Hvis en konkret personalesags dokumenter indgår i en anden sag, vil det anførte om § 33, nr. 5, dog ikke uden videre kunne begrunde et afslag på aktindsigt. Der vil således i alle tilfælde skulle foretages en konkret vurdering af, om de pågældende oplysninger, hvis de udleveres, vil medføre en nærliggende fare for, at offentlige eller private interesser vil

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

lide skade (af betydning). I den sammenhæng bemærkes, at oplysninger om påståede eller konstaterede disciplinærforseelser som udgangspunkt ikke er fortrolige oplysninger, medmindre disse udspringer af den ansattes privatliv eller strafbare forhold, jf. FOB 1976, side 130. Det vil sige, at disciplinærforseelser, der alene afslører rene tjenstlige forhold, f.eks. overforbrug af offentlige midler, medmindre forholdet er strafbart, ikke vil være omfattet af § 30, nr. 1, eller den tilsvarende tavshedspligtsbestemmelse i forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 1. Dette forhold må holdes for øje ved vurderingen af, om der er grundlag for i medfør af § 33, nr. 5, at meddele afslag på oplysninger om disciplinærforseelser, der indgår på andre sager end personalesagen, jf. Folketingets Ombudsmands udtalelse af 25. marts 2010 (j.nr. 2009-3755-801).”

Se også Kaj Larsen, ”Beskytter lovgivningen offentligt ansatte mod risikoen for at blive hængt ud?”, i Festskrift til Steen Rønsholdt (2014), s. 203 ff.

3.4. Det følger af offentlighedslovens § 33, at en anmodning om aktindsigt kun kan afslås – herunder i medfør af nr. 5 – hvis retten til at blive gjort bekendt med oplysninger i en sag eller et dokument efter et konkret skøn findes at burde vige for de nærmere opregnede væsentlige hensyn til offentlige og private interesser.

En myndighed kan således ikke opstille en generel regel om, at bestemte typer af dokumenter eller oplysninger altid undtages fra aktindsigt.

Ifølge forarbejderne til § 33, nr. 5, har bestemmelsen ”som efter gældende ret et snævert anvendelsesområde og forudsættes alene anvendt, hvor hemmeligholdelse af hensyn til offentlige eller private interesser er klart påkrævet”.

I forarbejderne til offentlighedslovens § 21, stk. 2, er det anført, at i ”de tilfælde, hvor dokumenter fra konkrete personalesager (tillige) indgår i generelle personalesager eller i andre sager, vil der normalt – på baggrund af de hensyn, der ligger bag bestemmelsen i stk. 2 – kunne gives afslag på aktindsigt i de nævnte dokumenter fra den konkrete sag efter § 33, nr. 5”.

I lyset af dette må der i tilfælde som det foreliggende som udgangspunkt antages at være forholdsvis vid adgang til anvendelse af bestemmelsen.

Det må imidlertid samtidig fastholdes, at anvendelse af bestemmelsen også i sådanne tilfælde kræver en konkret vurdering af, om der foreligger så væsentlige hensyn til offentlige og private interesser, at hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet, jf. herved det anførte af Mohammad Ahsan.

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

Bestemmelsen i offentlighedslovens § 33, nr. 5, er ikke omtalt i Direktoratet for Kriminalforsorgens afgørelse af 19. januar 2015, men først i udtalelsen til mig af 22. maj 2015. Direktoratets behandling af sagen efterlader indtryk af, at der ikke i den generelle sag om disciplinæroversigten er foretaget en konkret vurdering af, om der forelå så væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser, at oplysningerne kunne undtages fra aktindsigt.

Jeg bemærker i den forbindelse, at det eksempel på resumé fra sagen, som direktoratet har sendt til mig, efter min opfattelse indeholder oplysninger, som delvist kan være offentligt tilgængelige/omtalt i offentlige fora, og hvor det på den baggrund umiddelbart kan være vanskeligt at se, at der foreligger så væsentlige hensyn til private interesser – dvs. til den ansatte – at der kan gives fuldstændigt afslag på aktindsigt efter bestemmelsen i offentlighedslovens § 33, nr. 5.

Endvidere henviser jeg til, at søgninger på internettet efterlader indtryk af, at nogle af de konkrete sager allerede er kendt i offentligheden, eventuelt fordi de har været behandlet som straffesager i åbne retsmøder. Jeg henviser i den forbindelse til bestemmelserne i retsplejelovens kapitel 2 om retsmøder og kapitel 3 a om aktindsigt (lovbekendtgørelse nr. 1308 af 9. december 2014).

På den baggrund har jeg henstillet til Direktoratet for Kriminalforsorgen at genoptage behandlingen af sagen med henblik på at foretage en konkret vurdering af, om der i resuméerne i den generelle sag er grundlag for at give yderligere aktindsigt.

4. Indsigt i oplysningerne efter princippet om meroffentlighed

På baggrund af min henstilling finder jeg ikke grundlag for at tage stilling til spørgsmålet om meroffentlighed.

Jeg har bedt Direktoratet for Kriminalforsorgen om underretning om resultatet af direktoratets nye overvejelser i sagen, men foretager mig i øvrigt ikke mere.

***

Direktoratet for Kriminalforsorgen meddelte mig den 17. august 2015, at direktoratet havde genoptaget sagen og samme dag havde truffet en ny afgørelse i forhold til A, hvor direktoratet gav A aktindsigt i oplysninger om, på hvilken institution de forskellige hændelser havde fundet sted, og hvad konsekvensen blev for den ansatte.

Sagsfremstilling

Det fremgår af sagen, at du den 13. januar 2015 anmodede Direktoratet for Kriminalforsorgen om aktindsigt på følgende måde:

”Jeg vil gerne bede om oplysninger om hver enkelt af de 25 sager (i det vedhæftede dokument) der viser:

- Dato og på hvilken institution hændelsen er sket
- Hvad sagen drejede sig om (altså vold, trusler etc.)
- Hvad sagens udfald blev – altså hvad konsekvensen blev for den ansatte i kriminalforsorgen.

Hvis der skulle være kommet flere sager til (i resten af 2014 eller starten af 2015) vil jeg også gerne have oplysninger om disse.”

Direktoratet gav dig ved afgørelse af 19. januar 2015 indsigt i nogle af de ønskede oplysninger, mens du fik afslag på indsigt i andre. Af afgørelsen fremgår bl.a. følgende:

”Det kan oplyses, at der ikke har været nye disciplinærsager i 2014 eller primo 2015 om overgreb på klienter begået af ansatte i Kriminalforsorgen.

Endvidere kan det oplyses, at de 25 disciplinærsager fordeler sig på 14 af Kriminalforsorgens institutioner. I det vedhæftede notat er angivet, hvad sager har drejet sig om.

Oplysning om offentligt ansattes eventuelle disciplinære forseelser er omfattet af reglerne om tavshedspligt, og kan derfor som udgangspunkt ikke videregives til privatpersoner, medmindre særlige regler giver mulighed herfor. Dette fremgår af forvaltningslovens § 27. Du er ikke at betragte som part i eventuelle disciplinærsager mod ansatte i Kriminalforsorgen med de partsrettigheder, der følger af forvaltningsloven, hvilket betyder, at din anmodning afgøres efter reglerne i lov om offentlighed i forvaltningen (offentlighedsloven).

Det følger af offentlighedslovens § 21, stk. 2, at loven ikke finder anvendelse i sager om enkeltpersoners ansættelsesforhold i det offentlige tjeneste. Ifølge offentlighedslovens § 21, stk. 3, kan der gives oplysninger om den ansattes navn, stilling, uddannelse, arbejdsopgaver, lønmæssige forhold og tjenesterejser, ligesom loven med visse begrænsninger finder anvendelse for oplysninger om disciplinære reaktioner af advarsel eller derover for ansatte i chefstillinger.

BILAG – SAGSFREMSTILLING

Direktoratet har overvejet om du bør meddeles aktindsigt efter princippet om meroffentlighed, jf. offentlighedslovens § 14, stk.1, 2. pkt. Direktoratet har imidlertid ikke fundet grundlag herfor. Direktoratet har lagt vægt på de særlige beskyttelseshensyn, som ligger bag undtagelsesbestemmelsen i offentlighedslovens § 21, stk. 2.

Det er således direktoratets opfattelse, at hensynet til fortroligheden over for Kriminalforsorgens ansatte vejer tungere end din interesse i som journalist at få yderligere aktindsigt. Direktoratet kan derfor ikke give dig flere detaljerede oplysninger om enkeltsagerne.”

Af det medfølgende notat, dateret den 15. januar 2015, fremgik bl.a. følgende:

”Nedenstående er en oversigt over (i perioden 2006-2014, ca. 9 år) disciplinærsager om overgreb på klienter begået af ansatte i kriminalforsorgen. Sagerne drejer sig primært om vold mod klienter i forbindelse med en magtanvendelse, observations- eller sikringscelleanbringelse. Enkelte sager vedrører nedværdigende behandling af en klient.

2006 – 1 sag – vold

2007 – 4 sager – 1 sag om nedværdigende behandling og 3 sager om overskridelse af beføjelser ved magtanvendelse

2008 – 2 sager – 2 sager om overskridelse af beføjelser ved magtanvendelse

2009 – 2 sager – 1 sag om vold og 1 sag om nedværdigende behandling

2010 – 2 sager – 2 sager om vold

2011 – 3 sager – 3 sager om vold

2012 – 5 sager – 1 sag om vold, 3 sager om nedværdigende behandling og 1 sag om overskridelse af beføjelser ved magtanvendelse

2013 – 3 sager – 1 sag om vold og 2 sager om nedværdigende behandling

2014 – 3 sager – 2 sager om vold og 1 sag om nedværdigende behandling.

Sagerne vedrørende vold er afgjort med en disciplinær sanktion i form af afskedigelse eller med opsigelse. Andre sager er afgjort med blandt andet advarsel eller bøde.

BILAG – SAGSFREMSTILLING

Det er kriminalforsorgens opfattelse, at der ikke er tale om mange sager.”

Notatet af 15. januar 2015 fremstår som et notat, som er udbygget og opdateret i forhold til et notat af 31. oktober 2014, som jeg formoder, at du tidligere havde fået indsigt i (og som var det, du henviste til i din aktindsigtsanmodning af 13. januar 2015). I notatet af 31. oktober 2014 er angivet antallet af sager i de enkelte år, men ikke, hvad sagerne drejede sig om.

Den 17. april 2015 klagede du til mig over afgørelsen af 19. januar 2015. Du anførte bl.a., at de oplysninger, som du ønskede, ikke ville bryde fængselsbetjentenes anonymitet.

I anledning af din klage bad jeg i brev af 29. april 2015 Direktoratet for Kriminalforsorgen om en udtalelse. Jeg skrev bl.a. følgende:

”Det fremgår, at journalist A ønsker oplysninger om disciplinærsager om overgreb på klienter begået af ansatte i Kriminalforsorgen i perioden fra 2006-2015. Han ønsker nærmere oplyst 1) hvilken dato og på hvilken institution hændelsen er sket, 2) hvad sagen drejede sig om, og 3) hvad sagens udfald blev. Jeg forstår det sådan, at A vil være tilfreds med at få oplysningerne i anonymiseret form, sådan at det ikke fremgår, hvilke klienter og ansatte der har været involveret.

Jeg forstår det også sådan, at direktoratet har givet A oplysninger om, hvor mange sager der har været i de forskellige år (i alt 25 sager), at sagerne fordeler sig på 14 af Kriminalforsorgens institutioner, og hvad sagerne har drejet sig om (f.eks. vold, nedværdigende behandling mv.).

De resterende oplysninger – hvilket må være oplysninger om, hvilken dato og på hvilken institution hændelserne har fundet sted, og oplysninger om, hvad sagens udfald blev – har direktoratet afslået at give indsigt i med henvisning til bestemmelsen i offentlighedslovens § 21.

Jeg beder om, at det af udtalelsen fremgår, hvorvidt de oplysninger, som A har bedt om, udelukkende fremgår af konkrete personalesager, eller om de også fremgår af en anden eller flere andre sager af anden karakter. Jeg henviser i den forbindelse bl.a. til, at det fremgår af klagen, at direktoratets personalekontor den 15. januar 2015 har udarbejdet et notat vedrørende disciplinærsager i perioden 2006-2014 om overgreb på klienter begået af ansatte i Kriminalforsorgen. Det fremgår ikke, om notatet er udarbejdet i forbindelse med A's indsigtsanmodning, eller om det f.eks. stammer fra en generel sag i direktoratet.

Jeg beder også direktoratet om at udtale sig om, hvilke overvejelser direktoratet i forbindelse med vurderingen af spørgsmålet om meroffentlighed har gjort sig om muligheden for, at A kan få indsigt i de ønskede oplysninger i anonymiseret form, herunder også i lyset af, at A allerede har fået nogle af de oplysninger, som han har bedt om.”

Direktoratet anførte i en udtalelse af 22. maj 2015 bl.a. følgende:

”De resterende oplysninger om, hvilken dato og på hvilken institution, hændelserne har fundet sted, har direktoratet afslået at give aktindsigt i med henvisning til offentlighedslovens § 21, stk. 2.

Der er ikke tale om oplysninger om disciplinære reaktioner for ansatte i chefstillinger, jf. offentlighedslovens § 21, stk. 3, 2. pkt.

De har særligt udbedt Dem oplysninger om, hvorvidt de oplysninger, som A har bedt om, udelukkende fremgår af konkrete disciplinærsager, eller om de også fremgår af en anden eller flere andre sager af anden karakter. I den forbindelse har De henvist til, at direktoratet den 15. januar 2015 har udarbejdet det nævnte notat vedrørende disciplinærsager i perioden 2006-2014 om overgreb på klienter begået af ansatte i Kriminalforsorgen. De har spurgt til, om notatet er udarbejdet i forbindelse med A's aktindsigtsanmodning, eller om det f.eks. stammer fra en generel sag i direktoratet.

Direktoratet kan oplyse, at de oplysninger, som A har bedt om, udelukkende fremgår af konkrete disciplinærsager. Herudover har direktoratet udarbejdet et kort resumé af samtlige disciplinærsager i Kriminalforsorgens institutioner i en fortrolig og intern disciplinæroversigt. Denne disciplinæroversigt bruges alene til ledelsesinformation samt forvaltningsrevision i forhold til praksis. Et resumé fra en sag fra disciplinæroversigten vedlægges til orientering.

Det udarbejdede notat er således udarbejdet i forbindelse med A's aktindsigtsanmodning, og stammer derfor ikke fra en generel sag i direktoratet.

De har endvidere bedt direktoratet om at redegøre for, hvilke overvejelser direktoratet i forbindelse med vurderingen af spørgsmålet om meroffentlighed har gjort sig om muligheden for, at A kan få aktindsigt i de ønskede oplysninger i anonymiseret form, herunder også i lyset af, at A har fået nogle af de oplysninger, som han har bedt om.

Direktoratet har ved vurderingen af spørgsmålet om meroffentlighed overvejet, om der kan gives flere detaljerede oplysninger om enkeltsa-

BILAG – SAGSFREMSTILLING

gerne, herunder indsigt i hvilken dato og på hvilken institution, hændelserne har fundet sted. Som anført i direktoratets afgørelse af 19. januar 2015 har direktoratet ikke fundet grundlag herfor. Direktoratet har ved denne vurdering lagt vægt på de særlige beskyttelseshensyn, som ligger bag undtagelsesbestemmelsen i offentlighedslovens § 21, stk. 2. Det er her indgået i direktoratets vurdering, at hvis der gives flere detaljerede oplysninger om enkeltsagerne, herunder datoen og tjenestestedet sammenholdt med indholdet og udfaldet af sagerne, vil de implicerede i sagerne let kunne identificeres, idet der alene er tale om 25 disciplinærsager.

Det er således hensynet til fortroligheden overfor Kriminalforsorgens ansatte, der er begrundelsen for, at A ikke har fået flere detaljerede oplysninger om enkeltsagerne. Det er direktoratets vurdering, at hensynet til fortroligheden overfor Kriminalforsorgens ansatte vejer tungere, end A's interesse i som journalist at få yderligere aktindsigt.

Direktoratet er efterfølgende blevet opmærksom på, at der formentlig rettelig burde have været henvist til offentlighedslovens § 33, nr. 5, idet der er lagt vægt på, at retten til at blive gjort bekendt med oplysningerne bør vige for hensynet til beskyttelse af væsentlige private interesser.”

Jeg sendte den 26. maj 2015 udtalelsen til dig med henblik på eventuelle bemærkninger.

Du fremkom ikke med sådanne bemærkninger, og den 15. juni 2015 meddelte jeg dig, at sagen var klar til behandling.